ואקבל חולק ואקסנה בפלוגתא [illegible] ואנא יהוי קדם [illegible] דיהון רעבבת [illegible] ולא כן ידוי כאנא ואמרנא ליה אם לא אייתינה ליה לוותך ואודיניה יהוה קדמך נהוי חטאי לך [illegible]
ואישאיל בשלמך כל יומייא [illegible] ולא אייתני לך [illegible] ארום [illegible] אורחין דמצרים: אדכרינ[illegible] דאתיתו [illegible] ותיחתון לשאול [illegible] גבורתיה

אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל
לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו׃ ו
ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים
ילדה לי אשתי׃ ויצא האחד מאתי ואמר אך
טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה׃ ולקחתם גם את
זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי
ברעה שאלה׃ ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער
איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו׃ והיה כראותו
כי אין הנער ומת והורידו עבדיך את שיבת עבדך
אבינו ביגון שאלה׃ כי עבדך ערב את הנער
מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי
לאבי כל הימים׃ ועתה ישב נא עבדך תחת הנער
עבד לאדני והנער יעל עם אחיו׃ כי איך אעלה
אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר
ימצא את אבי׃ ולא יכל יוסף להתאפק לכל
הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא
עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו׃ ויתן את
קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה׃
ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי
ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו׃ ויאמר
יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני
יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה׃ ועתה
אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה
כי למחיה שלחני אלהים לפניכם׃ כי זה שנתים
הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין

זעירא עמנא וניחות ארי לא
ניכול למחזי אפי גברא ואחונא
זעירא ליתוהי עמנא׃ ואמר
עבדך אבא לנא אתון ידעתון
ארי תרין ילידת לי אתתי׃ ונפק
חד מלותי ואמרית ברם מקטל
קטיל ולא חזיתיה עד כען׃
ותדברון אף ית דין מן קדמי
ויערעניה מותא ותחתון ית סיבתי
בבשתא לשאול׃ וכען כמיתי
לות עבדך אבא ועולימא ליתוהי
עמנא ונפשיה חביבא ליה
כנפשיה׃ ויהי כמחזיה ארי ליתוהי עולימא
וימות ויחתון עבדך ית סיבת
עבדך אבונא בדונא לשאול׃
ארי עבדך מערב בעולימא מן
אבא למימר אם לא אייתיניה לך
ואהי חטי לאבא כל יומיא׃
וכען יתיב כען עבדך חלוף עולימא
עבדא לרבוני ועולימא יסק עם
אחוהי׃ ארי איכדין איסק לות
אבא ועולימא ליתוהי עמי דלמא
אחזי בבשתא דתשכח ית אבא׃
ולא יכיל יוסף לאתחסנא לכל
דקימין עלוהי וקרא אפיקו כל
אנש מעלוי ולא קם אנש עמיה
כד אתידע יוסף לאחוהי׃ ויהב ית
קליה בבכיתא ושמעו מצראי ושמע
אנש בית פרעה׃ ואמר יוסף לאחוהי
אנא יוסף העד כען אבא קיים ולא
יכילו אחוהי לאתבא פתגם ארי
אתבהילו מן קדמוהי׃ ואמר יוסף
לאחוהי קרובו כען לותי וקריבו
ואמר אנא יוסף אחוכון דזבינתון
יתי למצרים׃ וכען לא תתנססון ולא
יתקף בעיניכון ארי זבינתון יתי הלכא
ארי לקיימא שלחני יי קדמיכון
ארי דנן תרתין שנין כפנא בגו ארעא
ועוד חמש שנין דליתהון רדיא

ידי יקיתנו שרדה
עליה אחד שעיכבה
ד״א מה פרעה גוזר
ואינו מקיים מבטיח
ואינו עושה אף את
כן. וכי זו שיאת עין
שראית לשום עינך
עליו. ר״א כמוך
כפרעה. אם תקניטני
אהרוג אותך ואת
אדוניך. אדוני שאל
את עבדיו מתחילה
בעלילה באת עלינו
ומה היה לך לשאל
כל אלה. בתך היינו
מבקשים או אחותנו
אתה מבקש. ואעפ״כ
כן ונאמר אל אדני
לא כיחדנו ממך דבר׃
ואחיו את מפני
קריאה היה מוציא
שקרא אמנו. אם
אומר לו שהוא קיים
יאמר לי הביאהו
אלי׃ לבדו לאמו׃
מאותה האם אין
עוד אח׃ ועיניו
את אבן ואת יום
יעקב את אבני רחל
רן אינם אין שאינם
יפה מרך שהרי
אינו ברך ואחד׃
וקרהו אסון שהשטן
מקטרג בשעת
הסכנה׃ והורדתם
את שיבתי וגו׳
עכשיו כשהוא את
אצלי אני מתנחם
בו על אמו ועל אחיו
ואם ימות זה דומה עלי
שלשתם מתו ביום
אחד׃ וקשורה

[illegible] שלותיה לליבה ובחין לקטיה [illegible] ויוסף [illegible] בוכייה [illegible] יוסף [illegible] אמר יהודה אלולי יהודה על [illegible]
[illegible] הרבה [illegible] יהודה [illegible] ואמר [illegible] שאול [illegible]

כראותו כי אין הנער
ימות. ומורידתו
כי עבדך ערב וגו׳ אם
תאמר אח ואני נכנס
מפני יותר משאר
אחיי הסכלתי
מבחוץ ...
נקשרתי מנודה לשני
עולמות לכך
ישב נא
עבדך וגו׳ לכל דבר

ולא יכול יוסף להתאפק
ולשאת להתאפק לכל הנצבים לא
יכול לסבול שיהו המצריים נצבים
עליו ושומעים שאחיו מתביישים
כהודיעו להם׃ וישמע בית פרעה
ביתו של פרעה כלו׳ עבדיו ובני ביתו
ואין זה לשון בית ממש כמו בית
ישראל בית יהודה ...
כי נבהלו מפני הבושה׃ גשו נא אלי
ראה אותן נסוגים לאחוריהם אמר
עכשיו אחיי נכלמים הריני להם בלשון

וכה ותי
ותחטנם
והרוה
הסמהון
...
למחיה
להיות לכם
לא חיה כי
זה שנתים
עברו ושני
הרעב
ואב חמ
וערוך

אחד אל אחד לך
לעץ אחד והיו
לאחדים בידך׃
וכאשר יאמרו
אליך בני עמך
לאמר הלא תגיד
לנו מה אלה לך׃
דבר אליהם כה
אמר אדני יהוה
הנה אני לקח

כי יהודה ... וכתב עליו ליהודה
ולבית ישראל חבריו ...
תיבות הללו כתב עליו ...
עץ זה ליהודה ולשבט ...
שלוה עליו׃ ולקח עץ אחד וכתוב
עליו ליוסף. עץ אפרים ושאר
שבטים שהיו אחריו ... ישראל
משבט אפרים׃ והיו לאחדים
אני אחברם לשיהיו העצים ...
שיהיו עץ אחד בידך׃ הנה אני
לוקח וגו׳ שלא יהיו עוד לשני
...